

A m. kir. földmivelésügyi minister *Gaál* József m. kir. csendőrőrmestert a lugosi erdőigazgatósághoz ideiglenes minőségben m. kir. irodasegédttisztté a XI. fizetési osztály 3. fokozatába kinevezte.

Közigazgatási bírósági döntvények és elvi jelentőségű határozatok.

I.

Fegyver- és vadászati-adó kihágási ügyben, ha a jövedéki vizsgálat nem pénzügyi tisztviselő által foganatosíttatik, panaszost a nem törvényes alapon megejtett vizsgálat alapján birsággal terhelni nem lehet.

13925/1897. P. sz. *Határozat:* A m. kir. közigazgatási bíróság a panasz-
nak helyt ad és panaszost a terhére rótt 20 frt. pénzbírság megfizetésének kötelezettsége alól fölmenti, *mert:* a fegyver-adóról és vadászati-adóról szóló 1883. évi XXIII. törvényezükbe ütköző jövedéki kihágások a most idézett törvényezük 45. §-ának második bekezdése értelmében szabályszerű jövedéki vizsgálat eredménye alapján büntetendők; már pedig ebben az ügyben, jól lehet a kir. pénzügyigazgatóság 1895. november 28. napján hozott határozatával a jövedéki vizsgálatot elrendelte, az 1842. évi harminczadivatali utasítás negyedik részében foglalt rendelkezéseknek megfelelő jövedéki vizsgálat annál kevésbbé tekinthető megejtettnek, mivel ily jövedéki vizsgálat a most idézett harminczadivatali utasítás 654. §-ából kitünőleg is csak pénzügyi tisztviselő által foganatosítható, a kir. pénzügyigazgatóság meg az elrendelt jövedéki vizsgálat foganatosításával a d.-i körjegyzőséget bizta meg. Tekintettel ennél fogva arra, hogy a közigazgatási bizottság panasz tárgyává tett határozata az ezt megelőzőtt pénzügyigazgatósági büntető határozattal együtt szabályszerű jövedéki vizsgálat megejtése nélkül hozatott, panaszost a nem törvényes alapon hozott határozattal kirótt pénzbírság megfizetésének kötelezettsége alól fölmenteni kellett és pedig annál is inkább, mivel panaszos ellen a tett elkövetése napjától számított 6 hónapon belül szabályszerű jövedéki vizsgálat nem indíttatván, panaszos az idézett törvényezük 46. §-a értelmében most már felelősségre még abban az esetben sem vonható, ha a terhére rótt jövedéki kihágást tényleg el is követte.

II.

Oly esetben, midőn valaki az erdő talaját és fáját egy napon külön-külön kötött szerződéssel veszi meg, az erdő fájának megvétele után nem 4°/o-tól, hanem csak III. fokozatu illeték követelhető.

3298/1898. P. sz. *Határozat:* A m. kir. közigazgatási bíróság a panasz-
nak részben helyt ad; panaszlókat egyedül a b.-i m. kir. adóhivatalnál A. sz.

k. 1194/97. tételszám alatt 25000 frttól előirt III. fokozatos illetéknek, 1562 frt 50 krnak és az 1884: XXXIV. t.-cz. 10 §-a alapján a végleges illeték összegével egyenlő 1562 frt 50 kr. birságnak, összesen tehát 3125 frtnak megfizetésére kötelezi, s az 1395/97. tételszám alatt előirt 19,937 frt 50 kr. pótilletékből a többletnek törlését elrendeli. *Mert*: Panaszlok B.-n 1894. évi február hó 10-én kelt adásvevési szerződéssel megvették G. Ernőnek b.-i 101. számú telekjegyzőkönyvben felvett ingatlan birtokát ötvenezer frtéért, mely vételártól 364/94 tételszám alatt $4\frac{3}{10}\%$ -os illeték előíratott. Ugyanaznap B.-n kelt levéllel a panaszlok megvettnek jelentik ki a fenti szerződéssel megvásárolt birtokon levő fundus instructust és a faállományt kétszázötven ezer forintért: a bemutatott leltár szerint ebből a vételárból az ingó vagyon természetével biró fundus instructusra 18543 frt 03 kr. esik. Ez a levél illetékkiszabás végett csak a panaszlok ellen vételár eltitkolás miatt folyamatba tett jövedéki büntető eljárás folyamán 1897. évi október hó 11-én mutatattott be. A levél alapján 1194/97. t. szám alatt kétszázötvenezer frttól III. fokozatu, később azonban pótilleték czimén 1395/897. t. szám alatt $4\frac{3}{10}\%$ és az illeték összegével egyenlő birság iratott elő. Panaszlok a $4\frac{3}{10}\%$ -os illetéknek és a birság jogosságát támadják meg, a birságot elévültnek állitván. A III. fokozatos illeték helyett $4\frac{3}{10}\%$ -os illeték előírás miatt emelt panasznak helyt adni kellett, és pedig a fundus instructusra eső 18543 frt 03 kr. vételári részlet erejéig azért, mert a bemutatott leltár szerint a fundus instructusként megvett tárgyak ingóságot képeznek. A faállományra eső 231,456 frt 97 kr. vételári részlet erejéig pedig azért, mert az illetéki díjjegyzék 33. tétele szerint az erdei faállománynak visszteher mellett átruházása mint ingók iránt kötött adásvétel vonandó illeték alá. Mellözhető volt ezuttal annak a kérdésnek eldöntése, vajjon az illetéki díjjegyzék hivatkozott 33. tételének alkalmazása ki van e zárva akkor, ha a faállomány és az erdőtalaj az adásvevésnek együttes tárgyat képezik, mert a fennforgó esetben a panaszlok a faállományt külön vették meg; az a körülmény pedig, hogy a faállomány vételét tárgyzó levél és az ingatlan birtokra vonatkozó adásvevési szerződés egy napon keltek, ezen a tényen mitsem változtat. Annak a kérdésnek elbirálásába, vajjon a birtok és a faállomány megvétele nem képezte-e tényleg egységes jogügyletnek tárgyát, a bíróság egyrészt azért, mert az egyedül irányadó okiratok az ellenkezőt bizonyitják, de másrészt azért sém bocsátkozott, mert ebben az esetben jövedéki kihágást képező vételár eltitkolás esete forogna fenn. Az ezen a czimen megindított jövedéki büntető eljárást pedig a m. kir. pénzügyminiszterium, mint illetékes hatóság megszüntette, miáltal jogérvényesen megállapitva van az, hogy vételár-eltitkolás nem történt. A birság ellen emelt elévülési kifogás azonban alaptalan. Mert a bélyegszabályok 220. §-a értelmében a birság csak akkor évül el, ha a tettes a mulasztás napjától számítandó 3 év alatt kérdőre nem vonatott. A tárgyiratokkal, jelesül panaszlok ellen a kérdésben forgó kétszázötvenezer frt vételárnak illetékkiszabás végett bejelentésének elmulasztása által elkövetettnek feltételezett vételár eltitkolás miatt jövedéki kihágás czimén megindított vizsgálattal pedig, a 3 éven belül történt kérdőre vonás kellően bizonyitva van. Minthogy ugyanis a jövedéki kihágásnak tárgyát a kétszázötven-

ezer frt vételár bejelentésének elmulasztása, tehát ugyanaz a tett képezte, amely a vizsgálat későbbi fejleményei szerint nem jövedéki kihágásnak, hanem csak bírság alá eső mulasztásnak bizonyult; a fenforgó s egyedül irányadó tett azonosság mellett a kérdőrevonás meg nem történtnek nem tekinthető pusztán azért, mert a kérdőrevonás alkalmával a tett másképpen minősített, mert a kérdőrevonásnak tárgya a tett, és nem annak minősítése. A bírságot tehát nem ugyan a nem követelhető $4\frac{3}{10}$ 0/0-a, hanem a jogosan igényelhető III. fokozatos illetéknek összegével egyenlő mérvben fenn kellett tartani.

III.

Az erdőtulajdonos a saját fájából égetett faszén értékesítéséből eredő jövedelme után III. oszt. kereseti adóval meg nem róható.

19886/1898 P. szám. *Határozat*: A m. kir. közigazgatási bíróság a panaszostól követelt adó törlését elrendeli. — *Indokok*: Az erdőtulajdonos álta saját fájának akként való értékesítése, hogy azt szénre égettetni és mint ilyet adja el, nem tekinthető az 1875. évi XXIX. törvénycikk 2. §-ának III. pontja alá eső és III. oszt. kereseti adóval meg róható haszonhajtó foglalkozásnak vagy üzletnek. Ugyanis a fának szénre égetéséhez különleges berendezés nem igényeltetvén, az ipari foglalkozásnak egyáltalán nem minősíthető és adóztatás szempontjából haszonhajtó foglalkozás csak akkor volna, ha azt az erdőtulajdonostól különböző harmadik személy nyereség céljából eszközlötte, míg az erdőtulajdonos által a fa értékesítése nyert és a legtöbb esetben kényszerűségből eszközölt széntermelés, az erdőüzem körébe tartozó őstermelés ismérveivel bir és mint ilyen III. oszt. kereseti adó tárgyául nem szolgálhat, miért is a panaszos uradalom terhére faszéntermelés címén megállapított III. oszt. kereseti adónak egészben leendő törlését el kellett rendelni.